

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre", i Heiberg, Johanne Luise: *Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre*, udg. af AAGE FRIIS ; ELISABETH HUDE ; ROBERT NEIIENDAM ; JUST RAHBEK , 1944, s. 394. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr08val-shoot-idm140470727564304/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Indledning, Varianter og Oplysninger, Registre

I Erkendelsen havde han det Gode, det Rette.
I Villien havde han det Onde, det Slette."

Sml. Var. til II, 344, 5-7, af hvis Slutning det iøvrigt fremgaaer, at Cravkribten skyldes Fru Heiberg selv; se ogsaa Neibøndam, 36 f. — *L. 29*, „*Ruch*“, (anonymt) Drama i 2 Akter af Athalia Schwartz (1821—71), opf. 1. Gang ¹⁸²¹ 1853, ialt 18 Gange, Edv. Lehmanns farvelagte Tegning af Fru Heiberg og Høedt i dette Stykke findes i T. Mus. — *L. 32*, *Hans Mortensens Ord* : i 23. Sc. af „Aprilsnarrene“ (Heib. Poet. VI, 92).

298, L. 19, *et Digt* : Manuskriptet til Athalia Schwartz' Digt, med Peategning 1853, findes i Fru Heib. Ark. — *L. 30*, „*Et Offer*“, Skuespil i 4 Akter af Hertz, opf. 1. Gang ¹⁸⁵¹ 1851. Anna Nielsen spillede Frk. Munk, M. Wiehe Arkitekt Nørberg, Phister Ritmesteren og Fru Sædving den sundsvage gamle Pige. Stykket opførtes 7 Gange. Sml. J. W. Sædving: Erindringer II, 53 ff. Fædret, skrev ¹⁸⁵¹ 1854, at Fru Heiberg holdt „sin Diction i en vel pathetisk Tone“, og at Wiehe, hvis Spil i de bevægede Scener kaldes „ypperligt“, i de første Akter „paatog sig en vel blaseret Kulde og næppe behøvede at sige sine Replikker til Hermione (Fru Heiberg) stot saa skærende“. Dagbl. ¹⁸⁵¹ 1854 roste de Spillende i al Almindelighed, og Berl. Tid. ¹⁸⁵⁴ 1854 mente, at Udførelsen „blev løst til den højeste Grad af Fuldkommenhed“.

299, L. 37, *et Brev fra Hertz* : Da Høedt ikke havde Rolle i „*Et Offer*“, er det påfaldende, at Fru Heiberg saa, at M. Wiehe læste Brevet for ham under en Prøve. Brevet er ikke fundet, men i Hertz' Dagbog (N. L. S. 3179, 4°) anføres under ¹⁸⁵¹ 1854, at Høedt ved Generalprøven talte med Wiehe og Jfr. Andersen om den vigtige Opfatning af deres Roller.

300, L. 9, *Overskou har Ret* : Sml. Overskou VI, 157 f., hvor hans Karakteristik af Wiehe findes, P. A. Heibergs Komædie i 5 Akter „*Høckingsbørn*“ opførtes i 1788, og Forfatteren skrev selv om Stykkets Hovedperson i „Anmærkninger, i Anledning af Comedien „*Høckingsbørn*“, sml. Ballek: Dramaturgiske Samlinger II (1789). Udhevelsen i Citatet skyldes Fru Heiberg. Sætningen „Høedt lod til at have forstaaet at behandle hane“, findes ikke hos Overskou, men staar for hendes egen Regning. — *L. 37*, *Riehies Forældre, Søskende og Venner sørgede oprigtigt* : i Modsætning hertil maa det bemærkes, at M. Wiehes bedste Ven, hans Hustru, med hvem han levede meget lykkeligt, ikke i sine Optegnelser har efterladt et nedsettende eller beklagende Ord om Høedts Indflydelse paa hendes Mand. Sml. Emilie Wiehes Erindringer i Neibøndam: Breve Skuesp. II, 261—69. Ogsaa Fru Sædving protesterer imod, at Wiehe som Menneske havde taet sin Selvstændighed i Forholdet til Vennen: „Enhver, der nøjere har kendt Wiehe og har bevaret sin Ubiddeth i Dommen over ham, maa vide, at dette ikke kunde forholde sig saa. Naar Wiehe modsatte sig Heiberg, kan man være overbevist om, at han gjorde det med fuld Bevidsthed om, hvad han indlod sig paa og i eget Navn“. Se Erindringer II, 36.

301, L. 22, *Peter Pardon* : Peter Pardon var en kbh.sk Original, som alle